

Arrest

nr. 314 046 van 7 oktober 2024
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Terhulpssteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 2 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partijen dienen op 28 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op 13 september 2023 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 21 december 2023 ten aanzien van verzoekende partijen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen.

De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn geboren op (...) 1981 in Basra (Zuid-Irak). In 1987 waren u en uw familie slachtoffer van een explosie. Uw vader liet hierbij het leven en u geraakte ernstig gewond aan uw arm. Sindsdien heeft u dan ook een zware beperking aan uw arm. Na deze explosie verhuisden jullie een vijftal jaar naar Kirkuk (Centraal-Irak).

Hierna verhuisde u naar Karbala (Zuid-Irak) om te studeren. U haalde uw leerkrachtendiploma aan de universiteit van Karbala in 2002. Vervolgens verhuisde u naar Bagdad (Centraal-Irak). In 2007 trouwde u met uw echtgenote S. F. A. A. in Bagdad (OV. (...)). Jullie hebben vier kinderen samen: N. Z. (overleden bij geboorte), H. (2009), A. (2012) en M. (2019).

In 2009 begon u activiteiten als activist in Bagdad uit te oefenen. De islamitische fracties begonnen tijdens deze periode te ontstaan en zij streefden naar het onderdrukken van vrijheden, zoals de algemene vrijheden voor vrouwen. U was hier tegen en sloot zich aan bij de laïcistische beweging 'Al Haraqa', een pacifistische beweging bestaande uit ongeveer 25 patriotten. U liep meerdere jaren lang, samen met hen, mee tijdens protesten. Jullie kwamen ook tweewekelijks samen om de komende activiteiten te bespreken. U werd tevens geïnterviewd tussen 2014-2016 voor een kleinschalige zender genaamd Dijla. Ook op facebook liet u zich frequent uit over de politiek.

U werd voor uw participatie aan betogingen drie keer, samen met andere betogers, opgepakt, in 2013, 2014 en 2017. U zat telkens vast voor vier à zeven dagen en werd hierna telkenmale zonder meer weer vrijgelaten. Rond 2018 – 2019 werd de sfeer weer grimmiger in Irak en volgde er een golf van moorden op activisten. Een vriend van u die werkzaam was bij de veiligheidsdiensten raadde u aan het land te verlaten. Het risico bestond dat u door een willekeurige militie zou uitgeschakeld worden. In april 2019 besloot u dan ook, samen met uw vrouw en kinderen, Irak te verlaten.

Jullie reisden illegaal van Irak naar Turkije en vervolgens naar Griekenland. Hier vroegen jullie internationale bescherming aan op 8 augustus 2019. Jullie werden op 28 september 2019 erkend in de hoedanigheid van vluchteling. Het leven in Griekenland was echter heel moeilijk waardoor jullie besloten dit land te verlaten en verder te reizen naar België. Op 28 oktober 2022 vroegen jullie hier internationale bescherming aan.

Sinds uw vertrek is een van de twee oprichters van Al Haraqa gevlucht uit Irak. De andere oprichter was gevlucht en is in tussentijd teruggekeerd naar Irak. Hij werkt nu openlijk voor een tv-zender die zich uitspreekt tegen de huidige overheid. Tijdens uw verblijf in Griekenland heeft u ook deelgenomen aan betogingen. In België bent u ook actief op facebook.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een USB stick (interview + beelden van tijdens protesten), foto's van uzelf bij protesten in Irak en Griekenland, foto's van overleden collegae (prints), medische attesten en foto's aangaande uw arm (origineel), medische dossiers van uw gezinsleden (origineel), identiteitskaarten van u, uw echtgenote en kinderen (kopieën) en een geboorteakte van uw dochter M. (origineel).

Na uw persoonlijk onderhoud maakte uw raadsman op 26 september 2023 nog opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de medische documenten toegevoegd aan uw dossier blijkt dat u een ernstig letsel aan uw arm heeft opgelopen naar aanleiding van een explosie toen u zes jaar oud was. U verklaarde dat u hier tot op heden last van heeft (CGVS, p. 8). Tijdens het gehoor haalde u echter op geen enkel moment ongemakken aan omwille van uw arm noch gaf u te kennen omwille van uw arm moeilijkheden te ondervinden, dan wel niet (langer) te kunnen deel nemen aan uw persoonlijk onderhoud. Ook uit medisch dossier bleek zulks niet. Hieruit blijkt dat u een volledige niet-functionele linkse voorarm en hand heeft. U zal hiervoor twee jaar opgevolgd worden met het zicht op een plaatsing van een schroef in uw arm en een verlenging van uw arm (zie medisch dossier Fedasil). Nergens uit dit medisch rapport blijkt dat u omwille van uw niet-functionele arm niet in de mogelijkheid bent om op een omstandige manier uw relaas uit de doeken te doen en deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over elementen die hier een ander licht op kunnen werken. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het gehoor verliep bovendien op normale wijze en op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nagegaan of alles goed verlopen was, hetgeen u bevestigde (CGVS, p. 18). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. U heeft doorheen uw verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft dan wel dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet echter worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen een vrees voor internationale bescherming te hebben. U verklaarde Irak verlaten te hebben uit vrees vermoord te worden door milities omwille van uw rol als activist over de jaren heen (CGVS, p. 14).

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen concrete aanleiding had voor uw vertrek in augustus 2019. U verwees hierbij louter naar de algemene situatie in Irak die grimmiger werd voor activisten. U gevraagd naar concrete elementen, i.c. of u persoonlijk bedreigd bent geweest, dan wel of u eerder in het algemeen verwees naar activisten die bedreigd worden, verklaarde u vaagweg dat alle activisten bedreigd worden (CGVS, p. 14). Er werd u, omwille van uw verleden, aangeraden Irak te verlaten. U gevraagd of er een specifieke aanleiding was waarom een vriend bij de veiligheidsdiensten u had aangeraden het land te verlaten verklaarde u vaagweg dat jullie als activisten veel hadden meegemaakt de laatste tijd, zoals moorden en ontvoeringen. Jullie zouden ondertussen 'gekend zijn' zo stelde u (CGVS, p. 14). U bleef steken in vage, algemene opmerkingen maar slaagde er op geen enkel moment in uw verklaringen, waaruit een persoonlijke vrees zou moeten blijken, te concretiseren. U gewezen op het feit dat u reeds een decennium lang als activist deelnam aan betogingen en erop gewezen dat er dan nu toch een aanleiding moet geweest zijn waarom u besliste dat de emmer vol was, verwees u weerom enkel naar de algemene situatie waar mede-activisten vermoord werden. U voegde vaagweg toe dat het vanaf een bepaald moment was dat ze mensen afmaakten (CGVS, p. 15). Een persoonlijke vrees voor vervolging dient echter in concreto aangetoond worden, u blijft met uw vage verklaringen en loutere verwijzing naar de algemene situatie hier duidelijk in gebreke.

Naast het feit dat u geen concrete aanleiding had voor uw vertrek in augustus 2019, bleek u evenmin duidelijk te kunnen aangeven wie u precies vreest. U bleef verwijzen naar de "milities" zonder aan te geven wie dit dan precies zouden zijn. U verklaarde "alle" milities te vrezen omdat ze "allemaal" in de regering zitten (CGVS, p. 15). Gezien uw angst voor deze personen dé aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land van herkomst, dit na een eenmalig advies van een vriend, én tevens dé reden is waarom u een terugkeer tot op heden vreest, mag logischerwijs verondersteld worden dat u hieromtrent duidelijke en concrete verklaringen zou kunnen afleggen.

Kan hier overigens nogmaals worden benadrukt dat u op geen enkel moment concrete elementen aanbracht waaruit blijkt dat u persoonlijk iets heeft meegemaakt met deze milities, dan wel ingeval van een terugkeer, iets zal meemaken. U bent dan wel drie keer opgepakt, dit bleek telkens door de oproerpolitie te zijn en niet de milities. Uw stoelt uw vrees voor de milities dan ook duidelijk integraal op pure veronderstellingen.

Waar u verklaarde opgepakt geweest te zijn omwille van uw participatie aan betogingen dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen. Wat er ook van zij, dient ook hier onderlijnd te worden dat dit geenszins volstaat om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en dit gezien onderstaande vaststellingen. Zo dient te worden opgemerkt dat dit telkens willekeurige arrestaties betroffen, waarbij niet enkel u opgepakt werd, maar ook andere leden van de beweging (CGVS, p. 12). U verklaarde soms hard aangepakt te zijn geweest tijdens uw detentie. Dit betreffen echter eveneens blote beweringen. Hoe dan ook, na enkele dagen detentie werd u telkenmale zonder meer vrijgelaten (CGVS, p. 11-12). Uit niets blijkt voorts dat u, na deze vrijlatingen, verder nog problemen kende omwille van uw participaties en arrestaties. Indien u daadwerkelijk dermate zou zijn gevisieerd omwille van uw activisme, kan verondersteld worden dat er op een meer ingrijpende manier zou tewerk gegaan zijn.

Ook uw eigen manier van handelen in de jaren voorafgaand aan uw vertrek, ondermijnt verder bijkomend, minstens de ernst van, uw problemen in Irak. Niet alleen werd u elke keer zonder meer na enkele dagen vrijgelaten, blijkt dat u ook na elke arrestatie zonder meer uw activisme kon hervatten. Zo verklaarde u tussen 2014-2017 drie keer opgepakt geweest te zijn maar tot uw vertrek uit Irak in 2019 tweewekelijks samen te komen met de beweging en wekelijks te betogen (CGVS, p. 8). Nergens blijkt dat u ook maar iets van maatregel nam om uzelf in veiligheid te brengen. Zoals reeds supra aangehaald had u geen concrete aanleiding voor uw vertrek uit Irak. U verliet Irak in 2019 waarbij dan ook moet worden besloten dat uw drie arrestatie, waarbij uw laatste arrestatie dateert van 2017, nooit een aanleiding vormden voor u om uw land van herkomst te verlaten. U haalde ook zelf op geen enkel moment in het kader van uw verzoek een vrees aan omwille van deze arrestaties noch de oproerpolitie die u die drie keer arresteerde.

Uw vage verklaringen, loutere veronderstellingen en het gebrek aan concrete aanwijzingen die uw beweerd vrees kunnen ondersteunen, volstaan dan ook geenszins om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Ook uit wat volgt kunnen geen zwaarwichtige redenen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te gewagen.

Uit uw verklaringen en de foto's die u neerlegt, blijkt dat u effectief deelnam aan de betogingen. Dit wordt op zich niet betwist. U verklaarde dat u omwille van uw participatie aan de betogingen hetzelfde lot vreesde als collegae / mede-activisten van u die vermoord zijn omwille hiervan (CGVS, p. 7; p. 12 en p. 17). Het louter en alleen deelnemen aan de massabetogingen in Irak is echter niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in uw hoofde aannemelijk te maken. De rol die u zichzelf toedichtte in het kader van deze betogingen was immers veeleer beperkt. Zo stelde u dat u meestapte tijdens de betogingen, spandoeken maakte en posts op facebook plaatste. U kwam wekelijks samen met uw activistische beweging – de Al Haraqea beweging – en jullie bereidden de volgende betoging(en) telkens voor (CGVS, p. 6). Uit de

beschrijving van uw activiteiten in het kader van de betogingen kan geconcludeerd worden dat u geen prominente rol vervulde waardoor u meer dan de andere betogers in het oog zou lopen. Ook blijkt de Al Haraqa beweging maar een beperkte omvang te kennen. Jullie zouden met een 25tal leden zijn. Dit was voor jullie allemaal iets wat jullie in jullie vrije tijd deden, jullie hadden hiernaast nog jullie dagdagelijkse conventionele job (CGVS, p. 7). Jullie kwamen twee keer per week samen. U beschreef de groep meermaals als een pacifistische organisatie die gestuurd werd door een patriottisch gevoel, niet meer niet minder. U verklaarde voorts dat de organisatie nog bestaat maar nog kleiner is geworden ondertussen (CGVS, p. 6-7). Dat er bepaalde prominente figuren uitgeschakeld zijn omwille van hun participatie in protesten in Irak wordt door het CGVS niet betwist, u kan echter niet aannemelijk maken waarom net u, uit de vele duizenden betogers, gevisieerd zou worden. Uit voorgaande blijkt reeds duidelijk dat u niet gevisieerd werd (zie supra) alsook dat niet alleen de omvang van de beweging maar ook uw rol binnen de beweging veeleer beperkt was (CGVS, p. 7).

De foto's die u neerlegde met uw vermoorde collegae, ex-leider van de beweging, I. A. W., en een andere collega genaamd H. (CGVS, p. 12) kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat u persoonlijk gevisieerd wordt door milities omwille van uw participatie aan betogingen. Blijkt trouwens nergens uit deze foto's dat u met deze personen nog recentelijk betoogd zou hebben en/of dat u omwille van hun participatie dermate in het vizier zou komen. U verklaarde zelf dat de foto's met H. dateren van 2014 en de foto's met I. van 2017 of 2018 dateren - om en bij negen en vijf jaar geleden - al bij al een aanzienlijke periode voor uw vertrek uit Irak. De beweging kende verder nog twee leiders, genaamd F. en A.. Zij zouden op een gegeven moment Irak verlaten hebben. Dat dit effectief zo is, staat u vooreerst niet. Dit terzijde, dat bepaalde activisten wel problemen kunnen kennen en omwille van hun activiteiten het land dienden te verlaten, wordt op zich niet betwist. Dit volstaat logischerwijs niet om ook in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U maakt uw persoonlijke beweerdte vrees op geen enkele manier aannemelijk noch toont u dit in concreto aan.

Blijkt bovendien uit uw verklaringen dat A. ondertussen vrijwillig teruggekeerd is en zich tot op heden in Irak bevindt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat A. momenteel problemen kent. Sterker, hij nam het werk weer op en is momenteel moderator voor een anti-regeringszender (CGVS, p. 7). Dat een leider van deze beweging, waarvan kan verondersteld worden dat die wel in vizier liep gelet op zijn hogere positie, vrijwillig terugkeerde naar Irak en zonder verdere problemen het werk weer opnam, spreekt uw eigen persoonlijke vrees dan ook ten zeerste tegen.

Uit de video die u neerlegde en uit uw eigen verklaringen blijkt u een interview te hebben gegeven voor de tv aangaande vrouwenrechten. Wanneer hier echter over doorgevraagd wordt blijkt dit eveneens over een verouderd interview te gaan, ergens tussen 2014-2016, u kon dit niet specifieker in tijd duiden. Wat er ook van zij, dit interview legde u met andere woorden minimum zeven jaar geleden, en minimum drie jaar voor uw vertrek uit Irak, af. Uit niets blijkt voorts dat u ooit iets van gevolgen of problemen kende in Irak naar aanleiding van dit interview. Blijkt bovendien volgens uw eigen verklaringen dat dit voor een onbekende zender was (CGVS, p. 16). Dit is niet ernstig.

Uw raadsheer stuurde op 26 september 2023 nog opmerkingen door bij de notities van persoonlijk onderhoud. Hierbij werd aangehaald dat dit interview wel voor een bekende zender was - waarbij dan evenwel wordt nagelaten te preciseren welke zender het hier betrof - maar dat het onbekend is vanwaar de programma's worden uitgezonden. Los van het feit dat u dit een loutere postfactum bewering betreft, wijzigt dit hoegenaamd niets aan bovenstaande bevinding dat u hoe dan ook nooit problemen heeft gekend omwille van dit interview.

U verklaarde verder nog frequent interviews afgelegd te hebben ook voor andere zenders, doch kwam hier dan weer niet verder dan het uiten van blote beweringen die u op geen enkele manier wist te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs. U baseert zich hier dan ook op blote beweringen die u geenszins weet te staven (CGVS, p. 17). Kan hier bovendien nogmaals worden opgemerkt dat u ook nergens in concreto aantoonde of verduidelijkt wat u omwille hiervan dan wel vreest.

Wat betreft uw facebookprofiel waar u zich tot op heden uitlaat over de Iraakse politiek dient tot slot opgemerkt te worden dat het louter hebben van een profiel waar u zich op uitlaat an sich ook niet genoeg is om over te gaan tot het toekennen van internationale bescherming. Uw uitspraken op facebook dateren overigens ook reeds van toen u begon met uw activiteiten in 2009 in Irak (CGVS, p. 6). Nergens blijkt dat u in het verleden, gedurende de tien jaar waarin u actief was voorafgaand aan uw vertrek, omwille van uw online activisme ooit iets van problemen ondervonden heeft. U verklaarde tot op heden actief te zijn op facebook. Op de vraag of u daar al ooit concrete problemen mee heeft gekend verklaarde u van wel. Zo zou u beledigd en bedreigd zijn in de 'comments' onder uw posts. Blijkt dat de personen die hierop reageren u niet bekend zijn. Het zou gaan over 'bedreigingen' waarin u aangemaand wordt terug te keren naar Irak. Naar u meent betekent dit dat u zal vermoord worden bij een terugkeer (CGVS, p. 16). Het zal niet verbazen dat u ook deze veronderstelling niet kan hardmaken en uw vrees hierrond niet staat. Dient bovendien te worden opgemerkt dat u geen van deze 'dreigberichten' voorlegt waardoor uw verklaringen dienaangaande loutere beweringen betreffen. Dit terzijde, uit het loutere feit dat in opmerkingen op bepaalde posts van u op facebook door onbekenden zou worden aangehaald dat u 'naar Irak moet terugkeren', kan in alle redelijkheid niet worden afgeleid dat u zal gedood worden ingeval van een terugkeer naar Irak.

Omwillen van voorgaande bent u er dan ook niet in geslaagd te overtuigen van een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootchalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In

Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer

dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen niets veranderen aan voorgaande bevindingen.

De identiteitskaarten van u en uw gezinsleden tonen louter jullie persoonsgegevens aan, hetgeen niet ter discussie staat. De geboorteakte van M. toont aan waar en wanneer zij geboren is, niet meer niet minder.

De medische attesten van uw arm en de foto's van de verwondingen die u destijds opliep, tonen aan dat u een letsel heeft aan uw linkerarm. De Belgische attesten bevestigen het letsel aan uw linkerarm. Ook dit wordt niet betwist. De medische dossiers die u neerlegde van uw echtgenote en kinderen bevatten hun algemene medische gegevens. Sommige van uw gezinsleden blijken sinds ze in België zijn bezochtkes gebracht te hebben aan ziekenhuizen naar aanleiding van verschillende ziektes en kwaaltjes (i.e. een verkoudheid, gebroken pols, maagpijn, koorts, gastroscopie, botonderzoek ...). Aangaande uw eigen fysieke klachten en deze van uw gezinsleden moet worden opgemerkt dat deze geen uitstaans hebben met uw asielmotieven en bijgevolg geen ander licht kunnen werpen op hoger aangehaalde appreciatie van uw situatie in Irak.

Volledigheidshalve kan hier worden aan toegevoegd dat u zich voor het verkrijgen van een verblijfsstatus op grond van medische redenen dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.e. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De inhoud van de USB stick en de foto's van u tijdens manifestaties en van u en uw collegae werden reeds boven besproken.

Ook de opmerkingen bij de notities van persoonlijk onderhoud die uw raadsheer op 26 september 2023 doorstuurde naar het CGVS werpen geen ander licht op voorgaande. Deze betreffen louter aanpassingen van data aangaande de val van Saddam en de opkomst van milities. Dit voegt niets wezenlijks toe. Er werd verder nog opgemerkt dat u niet enkel (gewone) spandoeken, maar ook spandoeken met gezichten van politici op gebruikte tijdens de betogingen. Het mag duidelijk dat ook deze blote postfactum bewering ook geenszins voorgaande kan omvormen. Bovendien laat u ook hier na te verduidelijken of aan te tonen wat u omwille hiervan zou moeten vrezen.

De overige opmerking die na het onderhoud werd overgemaakt werd hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve dient hier nog te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese moslima te zijn, geboren op (...) 1982 in Basra (Zuid-Irak). U ging tot het achtste leerjaar naar school. U trouwde in 2007 met O. N. A. in Bagdad (Centraal-Irak) en jullie kregen vier kinderen samen: N. Z. (gestorven bij geboorte), H. (2009), A. (2012) en M. (2019). Vanaf uw huwelijk verhuisde u dan ook officieel van Basra naar Bagdad.

Uw echtgenoot was sinds 2010 een activist in Bagdad. Hij was deel van een bepaalde laïcistische beweging. Zij kwamen samen en betoogden tegen de regering. Uw man werd hierbij soms opgepakt en enkele dagen vastgehouden.

Uzelf kende geen problemen in Irak maar omwille van uw man zijn activiteiten en deelnames aan protesten besloten jullie Irak te verlaten in juni 2019. Uw man had via een vriend gehoord dat de inlichtingendiensten hem opgespoord hadden en wouden afrekenen met hem.

Jullie reisden illegaal van Irak naar Turkije en vervolgens naar Griekenland. Hier vroegen jullie internationale bescherming aan op 8 augustus 2019. Jullie werden op 28 september 2019 erkend in de hoedanigheid van vluchteling. Het leven in Griekenland was echter heel moeilijk dus jullie besloten Griekenland te verlaten en verder te reizen naar België. Op 28 oktober 2022 vroegen jullie hier internationale bescherming aan.

Ter staving van uw verzoek legde u dezelfde medische attesten neer van uzelf en uw gezinsleden als deze die uw man reeds neerlegde.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte uw raadsman op 26 september 2023 nog opmerkingen over bij de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen bleek u zich niet goed te voelen tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde last te hebben van maagzweren waardoor u bijna niets had kunnen eten (CGVS, p. 3). Tijdens het gehoor haalde u echter nooit aan ongemakken te ondervinden omwille van uw medische toestand en niet (langer) in staat te zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Er werd u evenwel direct een drankje aangeboden en er werd afgesproken het gehoor kort te houden, hetgeen ook het geval was.

Het gehoor verliep verder op normale wijze en op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nagegaan of alles goed verlopen was, hetgeen u bevestigde. U voegde expliciet toe dat de protection officer een positieve rol had gespeeld in het u op uw gemak stellen (CGVS, p. 10).

Op geen enkel moment bleken er aldus elementen te zijn geweest noch bleken er zich omstandigheden te hebben voorgedaan die uw deelname aan de procedure om internationale bescherming, en aan het persoonlijk onderhoud in het bijzonder, belemmerden. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over dergelijke elementen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Dient te worden opgemerkt dat u zich, voor wat betreft de feiten die zich in Irak zouden hebben voorgedaan, integraal steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door uw echtgenoot. U haalde voorts geen andere, eigen bijkomende elementen aan. Echter, in hoofde van uw echtgenoot werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u zich, wat deze feiten betreft, beperkt tot een verwijzing naar de verklaringen zoals uiteengezet door uw echtgenoot, kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Dienaangaande kan dan ook volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt:

“(…).”

Ook de opmerkingen aangaande de notities van uw persoonlijk onderhoud die uw raadsheer overmaakte aan het CGVS op 26 september 2023 veranderen niets aan voorgaande. Dit betroffen louter een aanpassing van de schrijfwijze van de naam van uw broer R., wat S. moet zijn. U voegde verder nog louter toe dat uw man soms bloed op zijn t-shirt had als hij terugkwam van een arrestatie. Los van het feit dat u deze blote postfactum bewering niet weet te staven, wijzigt dit hoe dan ook niets aan bovenstaande vaststelling dat er geen elementen voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van uw man, en bij uitbreiding uzelf, omwille van zijn deelname aan de manifestaties en activisme.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep is gekend bij de Raad onder het rolnummer RvV 308 506 is de echtgenoot van tweede verzoekende partij wiens beroep gekend is onder het rolnummer RvV 308 415. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde motieven. In de verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten deze twee zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De verzoekschriften

Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens wordt gewezen op het verbod van willekeur.

Verzoekende partijen geven aan dat ze niet akkoord gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissingen en trachten deze te weerleggen.

3.2. Stukken

Op 4 september 2024 dient verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet in beide zaken een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende bronnen inzake de veiligheidssituatie in Irak:

- UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024;
- EUAA *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022;
- *COI Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023 (update);
- EUAA *Country of Origin Report Iraq: Security situation* van mei 2024.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden in hoofde van verzoekende partijen, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissingen:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de medische documenten toegevoegd aan uw dossier blijkt dat u een ernstig letsel aan uw arm heeft opgelopen naar aanleiding van een explosie toen u zes jaar oud was. U verklaarde dat u hier tot op heden last van heeft (CGVS, p. 8). Tijdens het gehoor haalde u echter op geen enkel moment ongemakken aan omwille van uw arm noch gaf u te kennen omwille van uw arm moeilijkheden te ondervinden, dan wel niet (langer) te kunnen deel nemen aan uw persoonlijk onderhoud. Ook uit medisch dossier bleek zulks niet. Hieruit blijkt dat u een volledige niet-functionele linkse voorarm en hand heeft. U zal hiervoor twee jaar opgevolgd worden met het zicht op een plaatsing van een schroef in uw arm en een verlenging van uw arm (zie medisch dossier Fedasil). Nergens uit dit medisch rapport blijkt dat u omwille van uw niet-functionele arm niet in de mogelijkheid bent om op een omstandige manier uw relaas uit de doeken te doen en deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over elementen die hier een ander licht op kunnen werken. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het gehoor verliep bovendien op normale wijze en op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nagegaan of alles goed verlopen was, hetgeen u bevestigde (CGVS, p. 18). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

En:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen bleek u zich niet goed te voelen tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde last te hebben van maagzweren waardoor u bijna niets had kunnen eten (CGVS, p. 3). Tijdens het gehoor haalde u echter nooit aan ongemakken te ondervinden omwille van uw medische toestand en niet (langer) in staat te zijn deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Er werd u evenwel direct een drankje aangeboden en er werd afgesproken het gehoor kort te houden, hetgeen ook het geval was.

Het gehoor verliep verder op normale wijze en op het einde van het persoonlijk onderhoud werd nagegaan of alles goed verlopen was, hetgeen u bevestigde. U voegde expliciet toe dat de protection officer een positieve rol had gespeeld in het u op uw gemak stellen (CGVS, p. 10).

Op geen enkel moment bleken er aldus elementen te zijn geweest noch bleken er zich omstandigheden te hebben voorgedaan die uw deelname aan de procedure om internationale bescherming, en aan het persoonlijk onderhoud in het bijzonder, belemmerden. De Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over dergelijke elementen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partijen brengen geen valabele elementen bij die voorgaande concrete motieven kunnen ombuigen.

Waar zij menen dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat zij verward waren en ernstig getraumatiseerd zijn door wat er is gebeurd, stipt de Raad aan dat in casu geenszins stukken voorliggen ter staving van mentale problemen of psychische stoornissen wegens een trauma waarmee een invloed ervan op de verklaringen van verzoekende partijen wordt aangetoond. De pertinente bevindingen van verwerende partij mee in acht genomen kan niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoekende partijen niet in staat zouden zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen en aan de asielpprocedure deel te nemen. Er kan niet vastgesteld worden dat verzoekende partijen ten tijde van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken of tijdens hun persoonlijke onderhouden in de onmogelijkheid verkeerden of verhinderd waren gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen.

Gelet op het voorgaande treedt de Raad de conclusie van verwerende partij bij dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen

gerespecteerd worden en dat zij in de gegeven omstandigheden hebben kunnen voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.4. Beoordeling van de beschermingsverzoeken

3.3.4.1. Verzoekende partijen verklaren bij terugkeer naar Irak vervolging te vrezen wegens de politieke activiteiten van eerste verzoekende partij die hiermee is aangevangen in 2009 en zich aansloot bij de laïcistische beweging 'Al Haraqa'.

3.3.4.2. In de bestreden beslissingen wordt niet getwijfeld aan het politiek profiel van eerste verzoekende partij als activist doch wordt hieromtrent geoordeeld dat:

i) vooreerst dient opgemerkt te worden dat eerste verzoekende partij geen concrete aanleiding had voor haar vertrek in augustus 2019. Zij verwees hierbij louter naar de algemene situatie in Irak die grimmiger werd voor activisten. Gevraagd naar concrete elementen, i.c. of zij persoonlijk bedreigd is geweest, dan wel of zij eerder in het algemeen verwees naar activisten die bedreigd worden, verklaarde eerste verzoekende partij vaagweg dat alle activisten bedreigd worden. Er werd eerste verzoekende partij, omwille van haar verleden, aangeraden Irak te verlaten. Gevraagd of er een specifieke aanleiding was waarom een vriend bij de veiligheidsdiensten haar had aangeraden het land te verlaten verklaarde eerste verzoekende partij vaagweg dat ze als activisten veel hadden meegemaakt de laatste tijd, zoals moorden en ontvoeringen. Ze zouden ondertussen 'gekend zijn' zo stelde eerste verzoekende partij. Eerste verzoekende partij bleef steken in vage, algemene opmerkingen maar slaagde er op geen enkel moment in haar verklaringen, waaruit een persoonlijke vrees zou moeten blijken, te concretiseren. Gewezen op het feit dat zij reeds een decennium lang als activist deelnam aan betogingen en erop gewezen dat er dan nu toch een aanleiding moet geweest zijn waarom zij besliste dat de emmer vol was, verwees eerste verzoekende partij weerom enkel naar de algemene situatie waar mede-activisten vermoord werden. Eerste verzoekende partij voegde vaagweg toe dat het vanaf een bepaald moment was dat ze mensen afmaakten. Een persoonlijke vrees voor vervolging dient echter in concreto aangetoond worden, doch eerste verzoekende partij blijft met haar vage verklaringen en loutere verwijzing naar de algemene situatie hier duidelijk in gebreke.

ii) naast het feit dat eerste verzoekende partij geen concrete aanleiding had voor haar vertrek in augustus 2019, bleek zij evenmin duidelijk te kunnen aangeven wie zij precies vreest. Eerste verzoekende partij bleef verwijzen naar de "milities" zonder aan te geven wie dit dan precies zouden zijn. Zij verklaarde "alle" milities te vrezen omdat ze "allemaal" in de regering zitten. Gezien de angst van eerste verzoekende partij voor deze personen dé aanleiding vormde voor haar vertrek uit het land van herkomst, dit na een eenmalig advies van een vriend, én tevens dé reden is waarom zij een terugkeer tot op heden vreest, mag logischerwijs verondersteld worden dat eerste verzoekende partij hieromtrent duidelijke en concrete verklaringen zou kunnen afleggen.

Kan hier overigens nogmaals worden benadrukt dat eerste verzoekende partij op geen enkel moment concrete elementen aanbracht waaruit blijkt dat zij persoonlijk iets heeft meegemaakt met deze milities, dan wel ingeval van een terugkeer, iets zal meemaken. Eerste verzoekende partij is dan wel drie keer opgepakt, dit bleek telkens door de oproerpolitie te zijn en niet de milities. Eerste verzoekende partij stoelt haar vrees voor de milities dan ook duidelijk integraal op pure veronderstellingen.

iii) waar eerste verzoekende partij verklaarde opgepakt geweest te zijn omwille van haar participatie aan betogingen vooreerst dient opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen. Wat er ook van zij, dient ook hier onderlijnd te worden dat dit geenszins volstaat om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en dit gezien onderstaande vaststellingen. Zo dient te worden opgemerkt dat dit telkens willekeurige arrestaties betroffen, waarbij niet enkel eerste verzoekende partij opgepakt werd, maar ook andere leden van de beweging. Eerste verzoekende partij verklaarde soms hard aangepakt te zijn geweest tijdens haar detentie. Dit betreffen echter eveneens blote beweringen. Hoe dan ook, na enkele dagen detentie werd eerste verzoekende partij telkenmale zonder meer vrijgelaten. Uit niets blijkt voorts dat eerste verzoekende partij, na deze vrijlatingen, verder nog problemen kende omwille van haar participaties en arrestaties. Indien zij daadwerkelijk dermate zou zijn gevisieerd omwille van haar activisme, kan verondersteld worden dat er op een meer ingrijpende manier zou tewerk gegaan zijn.

iv) ook de eigen manier van handelen van eerste verzoekende partij in de jaren voorafgaand aan haar vertrek verder bijkomend, minstens de ernst van, haar problemen in Irak ondermijnt. Niet alleen werd eerste verzoekende partij elke keer zonder meer na enkele dagen vrijgelaten, blijkt dat zij ook na elke arrestatie zonder meer haar activisme kon hervatten. Zo verklaarde eerste verzoekende partij tussen 2014-2017 drie keer opgepakt geweest te zijn maar tot haar vertrek uit Irak in 2019 tweewekelijks samen te komen met de beweging en wekelijks te betogen. Nergens blijkt dat zij ook maar iets van maatregel nam om zichzelf in veiligheid te brengen. Zoals reeds supra aangehaald had eerste verzoekende partij geen concrete aanleiding voor haar vertrek uit Irak. Eerste verzoekende partij verliet Irak in 2019 waarbij dan ook moet worden besloten dat haar drie arrestaties, waarbij de laatste arrestatie dateert van 2017, nooit een aanleiding vormden om haar land van herkomst te verlaten. Eerste verzoekende partij haalde ook zelf op geen enkel moment in het kader van haar verzoek een vrees aan omwille van deze arrestaties noch de oproerpolitie die haar die drie keer arresteerde.

De vage verklaringen van eerste verzoekende partij, de loutere veronderstellingen en het gebrek aan concrete aanwijzingen die haar beweerd vrees kunnen ondersteunen, volstaan dan ook geenszins om in haar hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

v) ook uit wat volgt geen zwaarwichtige redenen kunnen worden afgeleid om van een systematische en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag te gewagen.

Uit de verklaringen van eerste verzoekende partij en de foto's die zij neerlegt, blijkt dat zij effectief deelnam aan de betogingen. Dit wordt op zich niet betwist. Eerste verzoekende partij verklaarde dat zij omwille van haar participatie aan de betogingen hetzelfde lot vreesde als haar collegae/mede-activisten die vermoord zijn omwille hiervan. Het louter en alleen deelnemen aan de massabetogingen in Irak is echter niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van eerste verzoekende partij aannemelijk te maken. De rol die eerste verzoekende partij zichzelf toedichtte in het kader van deze betogingen was immers veeleer beperkt. Zo stelde eerste verzoekende partij dat zij meestapte tijdens de betogingen, spandoeken maakte en posts op Facebook plaatste. Zij kwam wekelijks samen met haar activistische beweging – de Al Haraqqa beweging – en ze bereidden de volgende betoging(en) telkens voor. Uit de beschrijving van haar activiteiten in het kader van de betogingen kan geconcludeerd worden dat eerste verzoekende partij geen prominente rol vervulde waardoor zij meer dan de andere betogers in het oog zou lopen. Ook blijkt de Al Haraqqa beweging maar een beperkte omvang te kennen. Ze zouden met een 25-tal leden zijn. Dit was allemaal iets wat ze in hun vrije tijd deden, ze hadden hiernaast nog een dagdagelijkse conventionele job. Ze kwamen twee keer per week samen. Eerste verzoekende partij beschreef de groep meermaals als een pacifistische organisatie die gestuurd werd door een patriottisch gevoel, niet meer niet minder. Eerste verzoekende partij verklaarde voorts dat de organisatie nog bestaat maar nog kleiner is geworden ondertussen. Dat er bepaalde prominente figuren uitgeschakeld zijn omwille van hun participatie in protesten in Irak wordt door het CGVS niet betwist, doch eerste verzoekende partij kan echter niet aannemelijk maken waarom net zij, uit de vele duizenden betogers, gevisieerd zou worden. Uit voorgaande blijkt reeds duidelijk dat eerste verzoekende partij niet gevisieerd werd (zie supra) alsook dat niet alleen de omvang van de beweging maar ook haar rol binnen de beweging veeleer beperkt was.

vi) de foto's die eerste verzoekende partij neerlegde met haar vermoorde collegae, ex-leider van de beweging, I. A. W., en een andere collega genaamd H. ook geen ander licht kunnen werpen op voorgaande. Hieruit kan niet afgeleid worden dat eerste verzoekende partij persoonlijk gevisieerd wordt door milities omwille van haar participatie aan betogingen. Blijkt trouwens nergens uit deze foto's dat eerste verzoekende partij met deze personen nog recentelijk betoogd zou hebben en/of dat zij omwille van hun participatie dermate in het vizier zou komen. Eerste verzoekende partij verklaarde zelf dat de foto's met H. dateren van 2014 en de foto's met I. van 2017 of 2018 dateren - om en bij negen en vijf jaar geleden - al bij al een aanzienlijke periode voor haar vertrek uit Irak. De beweging kende verder nog twee leiders, genaamd F. en A.. Zij zouden op een gegeven moment Irak verlaten hebben. Dat dit effectief zo is, staat eerste verzoekende partij vooreerst niet. Dit terzijde, dat bepaalde activisten wel problemen kunnen kennen en omwille van hun activiteiten het land dienden te verlaten, wordt op zich niet betwist. Dit volstaat logischerwijs niet om ook in hoofde van eerste verzoekende partij te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Eerste verzoekende partij maakt haar persoonlijke beweerd vrees op geen enkele manier aannemelijk noch toont zij dit in concreto aan.

Blijkt bovendien uit de verklaringen van eerste verzoekende partij dat A. ondertussen vrijwillig teruggekeerd is en zich tot op heden in Irak bevindt. Nergens uit de verklaringen van eerste verzoekende partij blijkt dat A. momenteel problemen kent. Sterker, hij nam het werk weer op en is momenteel moderator voor een anti-regeringszender. Dat een leider van deze beweging, waarvan kan verondersteld worden dat die wel in het vizier liep gelet op zijn hogere positie, vrijwillig terugkeerde naar Irak en zonder verdere problemen het werk weer opnam, spreekt de eigen persoonlijke vrees van eerste verzoekende partij dan ook ten zeerste tegen.

vii) uit de video die eerste verzoekende partij neerlegde en uit haar eigen verklaringen blijkt dat zij een interview zou hebben gegeven voor de tv aangaande vrouwenrechten. Wanneer hier echter over doorgevraagd wordt blijkt dit eveneens over een verouderd interview te gaan, ergens tussen 2014-2016, eerste verzoekende partij kon dit niet specifiek in tijd duiden. Wat er ook van zij, dit interview legde eerste verzoekende partij met andere woorden minimum zeven jaar geleden, en minimum drie jaar voor haar vertrek uit Irak, af. Uit niets blijkt voorts dat eerste verzoekende partij ooit iets van gevolgen of problemen kende in Irak naar aanleiding van dit interview. Blijkt bovendien volgens haar eigen verklaringen dat dit voor een onbekende zender was. Dit is niet ernstig.

viii) de raadsheer van eerste verzoekende partij op 26 september 2023 nog opmerkingen doorstuurde bij de notities van persoonlijk onderhoud. Hierbij werd aangehaald dat dit interview wel voor een bekende zender was – waarbij dan evenwel wordt nagelaten te preciseren welke zender het hier betrof – maar dat het onbekend is vanwaar de programma's worden uitgezonden. Los van het feit dat dit een loutere postfactum bewering betreft, wijzigt dit hoegenaamd niets aan bovenstaande bevinding dat eerste verzoekende partij hoe dan ook nooit problemen heeft gekend omwille van dit interview.

ix) eerste verzoekende partij verder nog verklaarde frequent interviews afgelegd te hebben ook voor andere zenders, doch kwam hier dan weer niet verder dan het uiten van blote beweringen die zij op geen enkele manier wist te staven aan de hand van enig tastbaar en overtuigend begin van bewijs. Eerste verzoekende partij baseert zich hier dan ook op blote beweringen die zij geenszins weet te staven. Kan hier bovendien

nogmaals worden opgemerkt dat eerste verzoekende partij ook nergens in concreto aantoonde of verduidelijkt wat zij omwille hiervan dan wel vreest.

x) wat betreft het Facebookprofiel van eerste verzoekende partij waar zij zich tot op heden uitlaat over de Iraakse politiek tot slot dient opgemerkt te worden dat het louter hebben van een profiel waar zij zich op uitlaat aan sich ook niet genoeg is om over te gaan tot het toekennen van internationale bescherming. De uitspraken van eerste verzoekende partij op Facebook dateren overigens ook reeds van toen zij begon met haar activiteiten in 2009 in Irak. Nergens blijkt dat eerste verzoekende partij in het verleden, gedurende de tien jaar waarin zij actief was voorafgaand aan haar vertrek, omwille van haar online activisme ooit iets van problemen ondervonden heeft. Eerste verzoekende partij verklaarde tot op heden actief te zijn op Facebook. Op de vraag of zij daar al ooit concrete problemen mee heeft gekend verklaarde eerste verzoekende partij van wel. Zo zou eerste verzoekende partij beledigd en bedreigd zijn in de 'comments' onder haar posts. Blijkt dat de personen die hierop reageren haar niet bekend zijn. Het zou gaan over 'bedreigingen' waarin zij aangemaand wordt terug te keren naar Irak. Eerste verzoekende partij meent dat dit betekent dat zij zal vermoord worden bij een terugkeer. Het zal niet verbazen dat eerste verzoekende partij ook deze veronderstelling niet kan hardmaken en haar vrees hierrond niet staft. Dient bovendien te worden opgemerkt dat eerste verzoekende partij geen van deze 'dreigberichten' voorlegt waardoor haar verklaringen dienaangaande loutere beweringen betreffen. Dit terzijde, uit het loutere feit dat in opmerkingen op bepaalde posts van eerste verzoekende partij op Facebook door onbekenden zou worden aangehaald dat zij 'naar Irak moet terugkeren', kan in alle redelijkheid niet worden afgeleid dat eerste verzoekende partij zal gedood worden ingeval van een terugkeer naar Irak.

xi) ook de opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij die haar raadsheer overmaakte aan het CGVS op 26 september 2023 niets veranderen aan voorgaande. Deze betroffen louter een aanpassing van de schrijfwijze van de naam van de broer R., wat S. moet zijn. Tweede verzoekende partij voegde verder nog louter toe dat haar man soms bloed op zijn t-shirt had als hij terugkwam van een arrestatie. Los van het feit dat zij deze blote postfactum bewering niet weet te staven, wijzigt dit hoe dan ook niets aan bovenstaande vaststelling dat er geen elementen voorhanden zijn om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van haar man, en bij uitbreiding zij zelf, omwille van de deelname aan de manifestaties en activisme van eerste verzoekende partij.

3.3.4.3. Verzoekende partijen zijn het niet eens met voorgaande motieven en volharden in hun vrees bij terugkeer naar Irak. Zij wijzen hierbij onder meer op de actieve samenwerkingsplicht en onderzoeksplicht van het CGVS. Zij voeren in het bijzonder aan dat het CGVS niet alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen heeft geanalyseerd en niet heeft onderzocht of ze aan vervolging of ernstige schade zijn blootgesteld of blootgesteld zouden kunnen worden. Bovendien heeft het CGVS volgens de verzoekende partijen hun individuele situatie en persoonlijke omstandigheden teneinde te beoordelen of op basis van hun persoonlijke omstandigheden de daden waaraan zij blootgesteld zijn of blootgesteld zouden kunnen worden met vervolging of ernstige schade overeenkomen, niet onderzocht en ook niet de vraag of zij sedert zij het land van herkomst hebben verlaten, al dan niet activiteiten hebben uitgeoefend, die hen zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar het herkomstland.

3.3.4.4. De Raad wijst er in de eerste plaats op dat niet wordt betwist dat verzoekende partijen een internationale beschermingsstatus genieten in Griekenland alwaar zij blijkens de gegevens van hun dossiers werden erkend als vluchteling, zoals ook wordt vermeld in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen.

Er liggen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen voor die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In casu blijkt dat de commissaris-generaal ervoor heeft geopteerd om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om de beschermingsverzoeken van verzoekende partijen niet-ontvankelijk te verklaren vanwege de hen verleende beschermingsstatus in Griekenland.

De Raad stelt verder vast dat uit de motieven van de bestreden beslissingen evenwel niet kan blijken dat (afdoende) rekening werd gehouden met het gegeven dat verzoekende partijen reeds werden erkend als vluchteling in een andere EU-lidstaat.

Bij gebrek aan de Griekse asioldossiers kan niet worden nagegaan op basis van welke elementen de Griekse autoriteiten verzoekende partijen als vluchteling hebben erkend en welke weerslag deze elementen kunnen hebben op de beoordeling van de commissaris-generaal en diens weigeringsmotieven.

In dit verband moet erop gewezen worden dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat een bevoegde autoriteit van een lidstaat, wanneer zij geen gebruik kan maken van de geboden mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een verzoeker aan wie een andere lidstaat reeds een dergelijke bescherming heeft verleend, niet-ontvankelijk te verklaren omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende

behandeling, dat verzoek in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming overeenkomstig de richtlijnen 2011/95 en 2013/32 opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzocht worden. In het kader van dat onderzoek moet deze autoriteit volgens het Hof echter ten volle rekening houden met de beslissing van de andere lidstaat om de aanvrager internationale bescherming te verlenen en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK)).

Daarbij overwoog het Hof ten eerste dat de Uniewetgever bij de huidige stand van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel de doelstelling van artikel 78, lid 2, onder a) van het VWEU, te weten een uniforme asielstatus voor onderdanen van derde landen die in de gehele Unie geldig is, nog niet volledig heeft geconcretiseerd en meer bepaald vooralsnog geen beginsel heeft geformuleerd op grond waarvan de lidstaten verplicht zijn om door een andere lidstaat genomen beslissingen tot toekenning van de vluchtelingenstatus automatisch te erkennen, noch de wijze van toepassing van een dergelijk beginsel gepreciseerd. Evenwel wijst het Hof erop dat de lidstaten overeenkomstig artikel 13 van de Kwalificatierichtlijn de vluchtelingenstatus verlenen aan iedere derdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden om overeenkomstig de hoofdstukken II en III van die richtlijn als vluchteling te worden erkend, zonder dat zij daarbij over discretionaire bevoegdheid beschikken.

Om te bepalen of aan deze voorwaarden is voldaan, moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, *“ieder verzoek om internationale bescherming op individuele basis beoordelen en met name rekening houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten alsmede de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van deze verzoeker”* (HvJ, C-753/22, pt. 72).

Indien het voor een lidstaat niet mogelijk is om een bij haar ingediend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 33, lid 2, onder a) van de Asielprocedurerichtlijn, moet deze autoriteit de voorwaarden voor toekenning van de vluchtelingenstatus dus individueel, volledig en actueel onderzoeken en moet de vluchtelingenstatus aan de verzoeker worden toegekend indien deze voldoet aan de voorwaarden van de hoofdstukken II en III van de Kwalificatierichtlijn, zonder dat deze autoriteit over een discretionaire bevoegdheid beschikt.

Verwijzend naar het beginsel van wederzijds vertrouwen waarop het GEAS is gebouwd stelt het Hof vervolgens dat *“deze autoriteit weliswaar niet verplicht [is] om de vluchtelingenstatus van deze verzoeker te erkennen op de enkele grond dat die status hem eerder bij beslissing van een andere lidstaat is verleend, maar moet zij niettemin ten volle rekening houden met die beslissing en met de elementen die deze beslissing ondersteunen”* (HvJ, C-753/22, pt. 76).

Het Hof geeft daarbij tenslotte volgende duiding bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen om rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat om de verzoeker als vluchteling te erkennen: *“Gelet op het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea, VEU, volgens hetwelk de lidstaten elkaar respecteren en elkaar steunen bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien (arrest van 6 september 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, punt 42), en dat concreet is uitgewerkt in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en om zoveel mogelijk de samenhang te waarborgen tussen beslissingen die door de bevoegde autoriteiten van twee lidstaten worden genomen over de behoefte aan internationale bescherming van dezelfde onderdaan van een derde land of staatloze, moet bovendien worden overwogen dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het staat dus aan de eerste van deze autoriteiten om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid (HvJ, C-753/22, pt. 78).”*

Hieruit volgt dat wanneer een verzoekende partij om internationale bescherming reeds internationale bescherming heeft verkregen in een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland en de commissaris-generaal heeft geoordeeld dat het verzoek niet niet-ontvankelijk kan verklaard worden en zij het verzoek ten gronde onderzoekt in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal, om te kunnen voldoen aan haar verplichtingen op grond van de artikelen 4, lid 3 en 13 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 10, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, ertoe gehouden is zo spoedig mogelijk informatie te beginnen uitwisselen met de Griekse autoriteit die eerder verzoekende partijen als vluchteling heeft erkend, deze laatste in kennis moet stellen van de nieuwe in België ingediende verzoeken, aan deze Griekse autoriteit, haar standpunt over de nieuwe verzoeken mee te delen en om de Griekse autoriteit te verzoeken binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover deze laatste beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid.

Gelet op voorgaande overwegingen kan niet blijken dat door de commissaris-generaal is voldaan aan de verplichting om ten volle rekening te houden met de erkenningsbeslissingen van de andere EU-lidstaat, zijnde Griekenland hetgeen voortvloeit uit de verplichting voor de asielautoriteiten om overeenkomstig artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn elk verzoek op individuele basis te beoordelen en met name rekening te

houden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, de door een verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van een verzoeker en om elk verzoek te onderzoeken aan de hand van nauwkeurige en actuele informatie overeenkomstig artikel 10, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn.

Deze verplichting voor de bevoegde autoriteit van een lidstaat die moet oordelen over een verzoek om internationale bescherming ingediend door een verzoeker die reeds als vluchteling is erkend door de autoriteiten van een andere EU-lidstaat, om ten volle rekening te houden met deze beslissing is overigens niet alleen een uitdrukking van het wederzijds vertrouwensbeginsel waarop het Gemeenschappelijk Asielstelsel zelf is gebaseerd, maar vormt ook een integraal onderdeel van de samenwerkings- en onderzoeksplicht die op deze asielautoriteit rust, wanneer deze beslist het beschermingsverzoek niet niet-ontvankelijk te verklaren en het verzoek ten gronde te behandelen. De informatie-uitwisseling met de autoriteit van de lidstaat die reeds de vluchtelingenstatus toekende, die deel van uitmaakt van deze verplichting, strekt ertoe de autoriteit van de lidstaat waar het nieuwe verzoek werd ingediend in staat te stellen haar onderzoek van het beschermingsverzoek met volledige kennis van zaken te kunnen voeren. De elementen die aan de grondslag lagen van de beslissing van de autoriteit van de eerste lidstaat die eerder dezelfde verzoeker om internationale bescherming als vluchteling erkende, zijn bijgevolg onderdeel van het geheel van elementen waarop het nieuwe beschermingsverzoek is gebaseerd en die door de commissaris-generaal op individuele, objectieve en onpartijdige wijze moeten worden onderzocht.

In casu worden geen elementen aangebracht door verweerder - die overigens ter terechtzitting afwezig was - waaruit kan afgeleid worden dat het niet mogelijk was om de Griekse asioldossiers op te vragen en de Griekse autoriteiten niet bereid zouden zijn geweest om de elementen op basis waarvan aan verzoekende partijen de vluchtelingenstatus werd toegekend mee te delen of dat zij hiertoe niet langer in staat zouden zijn.

Bijgevolg werden de bestreden beslissingen genomen zonder ten volle rekening te houden met de eerdere erkenningsbeslissingen van de Griekse autoriteiten en met de elementen die deze beslissingen ondersteunen.

Naast het gegeven dat het de Raad ontbreekt aan kennis over de grondslag van de Griekse erkenningsbeslissingen in hoofde van verzoekende partijen, dient tevens aangestipt te worden dat verwerende partij ertoe is gehouden om een globale beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van de individuele omstandigheden in het licht van actuele objectieve landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist.

In casu kan niet vastgesteld worden dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een globale en zorgvuldige beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen in het licht van afdoende en actuele landeninformatie.

Zo merkt de Raad op dat de commissaris-generaal niet betwist dat eerste verzoekende partij reeds sinds 2009 politiek actief is en zich aansloot bij de laïcistische beweging 'Al Haraq'a'.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat mensenrechtenactivisten, leden van de politieke oppositie en demonstranten worden aangeduid als een risicoprofiel waarbij wordt aangegeven dat in het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer te worden blootgesteld aan vervolging zich een individuele beoordeling opdringt. Hierbij moet rekening worden gehouden met risicobepalende factoren zoals een leidinggevende rol en mate van betrokkenheid bij de protesten, aard van de activiteiten, politieke en/of sektarische achtergrond van de persoon, gender, zichtbaarheid, bekendheid bij de autoriteiten (bv. na een eerdere arrestatie), enzovoort. De loutere deelname aan een protestactie in het verleden kan evenwel mogelijks niet voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen (*EUAA Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022, p. 92-96).

In de bestreden beslissingen wordt gelet op het voorgaande met reden gemotiveerd dat het louter en alleen deelnemen aan de massabetogingen in Irak niet voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Evenwel kan in casu niet vastgesteld worden dat verwerende partij de relevante risicobepalende omstandigheden (zoals de mate van betrokkenheid, de aard van de activiteiten, de zichtbaarheid en bekendheid bij de autoriteiten) zorgvuldig mee in rekening heeft gebracht in het licht van de consistente, aannemelijke verklaringen van eerste verzoekende partij getoetst aan objectieve landeninformatie.

De Raad kan zich immers niet zonder meer scharen achter de motieven dat de rol van verzoekende partij in het kader van zijn politieke activiteiten veeleer beperkt was en de Al Haraq'a beweging maar een beperkte omvang kent nu geenszins objectieve landeninformatie voorligt aangaande deze beweging.

In dit verband wijst de Raad er nog op dat het Hof van Justitie in zijn rechtspraak heeft geoordeeld dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming “in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht “*inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.*” Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten “*ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)*” (HvJ, C-756/21, X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

Gelet op het gebrek aan objectieve informatie aangaande de Al Haraqa beweging kan de Raad niet inschatten en oordelen in welke mate voormelde beweging gekend is bij de milities/autoriteiten en welke weerslag dit heeft op verzoekers eigen zichtbaarheid, te meer i) niet betwist wordt dat verzoeker reeds sinds 2009 politiek actief is, ii) de Raad meent dat de verklaringen van eerste verzoekende partij aangaande zijn eerdere aanhoudingen voldoende consistent zijn en ongeacht het oordeel in de bestreden beslissingen dat deze “willekeurig” waren deze evenwel gelinkt zijn aan zijn politieke activiteiten, iii) de commissaris-generaal uitdrukkelijk aangeeft dat niet wordt betwist dat er bepaalde prominente figuren zijn uitgeschakeld omwille van hun participatie in Irak en bepaalde activisten wel problemen kunnen kennen en omwille van hun activiteiten het land dienden te verlaten.

Het gegeven dat eerste verzoekende partij volgens verwerende partij geen concrete aanleiding had voor zijn vertrek in augustus 2019, hij zijn activisme in Irak ondanks eerdere aanhoudingen kon hervatten, hij niet kon aanduiden welke milities hij precies vreest en een andere leider van de beweging vrijwillig is teruggekeerd naar Irak waar hij het werk weer opnam, kan geen afbreuk doen voorgaande vaststellingen te meer verwerende partij ertoe is gehouden om prospectieve beoordeling te maken van de nood aan internationale bescherming van verzoekende partijen op basis van het geheel van de individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herhaalt dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist.

De Raad concludeert dat in casu niet kan blijken dat de commissaris-generaal is overgegaan tot een globale, zorgvuldige beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen (waaronder onder meer de Griekse erkenningsbeslissingen) in het licht van actuele objectieve landeninformatie (meer bepaald inzake de Al Haraqa beweging).

Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoekende partijen niet op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

3.4. Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in de verzoekschriften aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2023 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU